

[Robert Sørensen.]

priskurant, hvorefter dette arbejde udføres. Når man ved, at en jakke skal holde op til 22 måneder og en kappe i ca. 6 år, er det ikke nødvendigt at være håndværker for at forstå, at dersom man lader disse uniformer sy fabriksmæssigt, må terminerne for uniformernes varighed være kortere, men så sparer staten ingen penge — den sætter derimod penge til.

Der er et andet spørgsmål, som interesserer det ærede medlem meget, og det er avancen. Avancen interesserer også befolkningen meget; men den er betydelig større i konfektionsindustrien end hos de håndværkere, som leverer til staten, og jeg tror ikke, disse håndværkere har noget imod, at man kontrollerer deres avancer.

Jeg skal jo ikke stå her og forsvare arbejdsgiverinteresser, men når der rettes et så stærkt angreb på håndværkerstanden — som jeg iøvrigt havde troet de konservative håndværkerrepræsentanter ville have forsvaret — må jeg vel gøre det, samtidig med at jeg vil forsvare den arbejderstand, som udfører et ærligt og solidt arbejde — og i dette tilfælde til en pris, der netop er sat, som den er, for at staten kan få både billigt og forsvarligt arbejde. Den overenskomst, der her er tale om, skulle netop beskytte forbrugerne mod at komme til at betale skrædderpriser for dårlig konfektion. Overenskomstens lovlighed har da også været prøvet ved den faste voldgiftsret.

Jeg skal tillade mig at anføre nogle oplysninger, som beklædningsindustriens sammenslutning — en sammenslutning af arbejdsgivere, hvorunder disse konfektionsfabrikanter — har afgivet til prisdirektoratet, da sagen var forelagt for prisdirektoratet. Det fremgår heraf, at stortrøje og kappe i arbejdsløn kom til at koste 82 kr. 24 øre, medens tillæg, tilskæring, omkostninger og avance udgjorde 39 kr. 56 øre, ialt 121 kr. 80 øre. Det er altså for en kappe udført som håndværksmæssigt leveranceskrædderi.

Ser man så på den pris, fabrikanterne har opgivet til prisdirektoratet som konfektionspris — der bliver ganske vist opgivet 3 konfektionspriser, men jeg går ud fra, at når det drejer sig om uniformer til stat og kommune, må arbejdet ligge om-

trent på linie med det arbejde, de i dag får udført i leveranceskrædderi — vil man se, at arbejdslønnen ligger på 65 kr., hvortil kommer foertillæg og bruttoavance samt måltillæg, 59 kr., altså ialt 124 kr.

Man ser altså, at det håndværksmæssige leveranceskrædderi — som var det, der blev angrebet — kan leveres for 121 kr. 80 øre, medens man for den bedste konfektion må betale 124 kr.; jeg erkender, at vi i Danmark har en meget fin konfektionsstandard, men den kan dog aldrig komme til at ligge på højde med leveranceskrædderi eller bestilt skrædderi, som det i dag leveres af det danske håndværk. Det fremgår altså af disse to tal, at konfektionsfabrikanternes tilbud på kappe og stortrøje til stat og kommune ligger 2 kr. 20 øre højere, end tilfældet er for den håndværksmæssige fremstilling.

Jeg kan også give nogle andre oplysninger, som er sendt til prisdirektoratet gennem beklædningsindustriens sammenslutning. Det drejer sig om fremstillingsudgifterne for chaufføruniformer med 2 par benklæder, der leveres til forskellige institutioner. Her ligger forholdet noget anderledes, idet arbejdslønnen er 137 kr. 33 øre, medens tillæg, tilskæring, omkostninger og avance beløber sig til 54 kr. 30 øre — altså for håndværksmæssigt arbejde. Det bliver ialt 191 kr. 63 øre. Den samme uniform, ligeledes med 2 par benklæder, koster i bedste konfektionsfremstilling 110 kr. i arbejdsløn, men i dette tilfælde udgør avance og tilskæringsløn 75 kr. — mod de 54 kr. 30 øre i forbindelse med det håndværksmæssige arbejde — altså ialt 185 kr. Det giver ganske vist en mindredgift på 6 kr. for hver uniform i konfektionsudførelse, men denne udførelse er jo betydelig dårligere end den håndværksmæssige.

Jeg tror, disse tal viser, at der ikke ved anvendelse af konfektionsudførelse vil blive tale om besparelse på statens budget, men at man tværtimod ville komme til at betale større beløb for de uniformer, statens arbejdere skal gå i. Jeg tror derfor, det er forkert at prøve på at spare på denne måde.

Det ærede medlem hr. Weikop var meget bekymret over, at vi ville have et avancestop. Jeg tror, det ærede medlem skulle læse „Social-Demokraten“ for 8. december, hvor der står en lille historie, som sikkert